

DE PUT AAN DE DUISTERE WEG

In augustus van dit jaar beleefde een inwoner van de Duistere weg het volgende. De paal, die hij in de grond wilde slaan voor de omheining van zijn tuin, verdween in een diep gat. Een lamp, door een kleine opening naar beneden gelaten, kwam tot een diepte van 12 meter 50. De middellijn bedroeg ca. 1 meter 50. De provinciale archeoloog Van Tent, door mij er bij geroepen, wenste wel een nader onderzoek. Dit werd tenslotte mogelijk gemaakt door de Rhenense brandweer, die geheel belangenloos een avond hard werkte om de ingang van de put te vergroten

Nadat aan elkaar gekoppelde ladders waren neergelaten, waarbij kwinkslagen en grappen over en weer niet van de lucht waren, kon er een gehelmd persoon, voorzien van persluchtmasker en -tank, afdalen. Het gesprek tussen de put en bovengronds verliep over de mobilfoon. De naar boven getrokken grondmonsters gaven echter geen nadere gegevens. Op de bodem van de droge put lagen neergeplofte brokken steen in wit zand. De wetenschappelijke uitspraak kwam, op grond van de steenmaat, neer op een put uit de 16e - 19e eeuw. Volgens omstanders - er was geen gebrek aan belangstelling - was er een eeuw geleden nog een pomp op de put te zien, die de watervoorziening van de Duistere weg verzorgde.

De bestuursleden van de Historische Vereniging die aanwezig waren en de conservatrice van het museum hopen nog nadere gegevens over het ontstaan van de put te verkrijgen. Door een degelijke afdekking is nu voorkomen dat de put gevaar oplevert.

Ch. H. Delfin